



DE OPEN VLD-POLITICUS EN ZIJN MOEDER  
HEBBEN MEER GEMEEN DAN ZE DENKEN

## Jean-Jacques De Gucht: 'Mama heeft nogal een Zuiders temperament'

## Mireille Schreurs: 'Oh, maar jij kunt ook opvliegend zijn, hoor'

Hoewel zijn eigen vader, Karel De Gucht, zelden thuis was en Jean-Jacques De Gucht (30) nu zelf zijn zoontje Jack een stuk minder ziet met de verkiezingen op komst, bewijst de familie De Gucht dat politiek een gezin allerminst uit elkaar drijft. Een openhartig gesprek met de Open VLD'er en zijn moeder, politierechter in Aalst, Mireille Schreurs.

**J**ean-Jacques, wat voor band heb jij met je moeder?

**Jean-Jacques:** "Een goede, met iedereen in het gezin eigenlijk. We hebben altijd een heel open relatie gehad. Ik en mijn broer Frédéric waren dan ook twee gemakkelijke kinderen. (Mireille draait veelbetekenend met de ogen) Het is toch zo? We hebben toch nooit echt gepuberd?"

**Mireille:** "Dat is waar, ik heb nooit het gevoel gehad: nu is de puberteit begonnen. Maar kattenkwaad hebben ze natuurlijk wel uitgestoken."

**Jij hebt dus nooit echt gerebelleerd tegen je ouders?**

**Mireille:** "Dat was ook niet nodig, hé?"

**Jean-Jacques:** "We zijn helemaal niet streng opgevoed. Mama was misschien iets opener en papa iets strikter. Als je ouders zelf vooruitstrevend zijn, is het niet nodig om je tegen hen af te zetten, bovendien had ik het geluk dat ik de tweede was en al wat meer mocht."

**Mireille:** "Misschien komt dat ook omdat ik zelf al uit een open gezin kwam. Ik woonde in Berlare en ging in Gent naar school, zat er tot mijn vijftiende op internaat en daarna

woonde ik bij een vriendin in. Ik had dus al op jonge leeftijd een gevoel van vrijheid."

Mireille: 'Jean-Jacques is een nieuwe papa, zo eentje die luiers ververst'

Jean-Jacques: 'Ik ben erg graag met mijn zoon bezig'

**Hoe was Jean-Jacques dan als kind?**

**Mireille:** "Hij was een heel geïnteresseerd kind, dat van alles het fijne wilde weten en graag en veel las. Dan bleef hij boven in zijn bed lezen en als ik dan zei dat het licht uit moest, antwoordde hij dat hij niet aan het lezen was, maar aan het nadenken over het leven." (lacht)

**Jean-Jacques:** "Ik lees nu nog graag, maar heb er minder tijd voor. Als ik met een dossier

bezig ben, bijvoorbeeld rond euthanasie, verdiep ik me daar echt in. Niet alleen theoretische stukken, ook getuigenissen en boeken die ermee te maken hebben."

**Mireille:** "Maar hij was zeker geen *nerd* hoor. Hij speelde basket, ging naar de scouts en ik stuurde hem ook altijd op kamp naar het buitenland, om zijn talen bij te spijkeren. Jean-Jacques koos er dan altijd de gevaarlijkste uit, dingen met brommers en zo."

**ACHTEROP BIJ MOEDER**

**Was je daar dan wel gerust in?**

**Mireille:** "Ja, hij kon dat goed. Hij kon bijvoorbeeld ook al snel goed autorijden."

**Jean-Jacques:** "Ik heb altijd met brommertjes gereden, maar mijn motorrijbewijs heb ik nooit mogen halen. Daar waren mijn ouders tegen."

**Mireille:** "Ik reed nochtans zelf met de motor en hij mocht achterop, maar telkens als hij zijn examen wilde doen, dreigde ik ermee mijn motor weg te doen. Met de motor rijden, vond ik toch te gevaarlijk. Je bent erg kwetsbaar, ik zie dat als politierechter vaak genoeg."

**Was je een bezorgde moeder?**

**Mireille:** "Dat denk ik wel. Als ze uitgingen, moesten ze altijd om half een naar huis."

**Jean-Jacques:** (kritisch) "Dat was gewoon omdat jullie niet later naar Aalst wilden rijden om ons te komen halen."

**Mireille:** "In discotheken hebben ze nooit echt interesse getoond, gelukkig, dan was ik misschien nog ongeruster geweest."



# JEAN-JACQUES & MIREILLE

### ► Ging jij samen met je broer uit?

**Jean-Jacques:** “Ja, mijn broer is tweeënhalft jaar ouder, maar we hebben altijd samen opgetrokken met dezelfde groep vrienden. We maakten eigenlijk ons hele leven ruzie, echt kibbelen als twee vrouwen, maar eigenlijk zijn we twee handen op één buik. Frédéric heeft ook mijn campagne in elkaar gestoken. Hij heeft een heel drukke job, maar maakt daarnaast nog tijd vrij om aan mijn flyers te werken. Hij is ook peter van Jack en springt geregeld binnen om zijn petekind te zien.”

### ONHEUS BEHANDELD

**Mireille, is de band hechter geworden nu Jean-Jacques ouder is en zijn eigen gezin heeft?**

**Mireille:** “We zijn nog steeds hecht, maar ik vind wel dat ze hun eigen leven moeten hebben. Ik vind mezelf niet de typische vervelende schoonmoeder die elke dag op bezoek komt en commentaar geeft op alles. Dat we hecht zijn, wil echter niet zeggen dat we nooit ruzies hebben. Dat gaat dan eerder over banale dingen dan over fundamentele zaken, maar Jean-Jacques heeft dan de vervelende gewoonte om zijn telefoon niet op te nemen of de hoorn neer te gooien. Dan ontploft de bom wel eens.” *(lacht)*

**Jean-Jacques:** “Mama heeft nogal een zuiders temperament.”

**Mireille:** “Oh, maar jij kunt ook opvliegend zijn hoor, dat heb je van mij. Dan sperren we onze ogen open of trekken we een wenkbrauw op.”

### Kunnen jullie goed om met kritiek?

**Bijvoorbeeld als er met jullie gelachen wordt op Aalst carnaval?**

**Mireille:** “Ja. Met Karel hebben ze eens gelachen toen er problemen waren met Kabila in Congo. Toen hadden ze een kuip gemaakt met daaronder vuur, en af en toe kwam zijn hoofd boven die kuip uit. Ze waren hem aan het koken.” *(lacht)*

**Jean-Jacques:** “Als je in Aalst aan politiek doet en je komt gedurende jaren niet op een carnavalswagen voor, is er iets grondig mis. *(lacht)* Je mag met politici lachen en kritiek hebben op hun werk, maar je mag niet onderschatten wat ze doen. Politiek is echt belangrijk.”



Jean-Jacques: ‘Mijn vader was niet veel thuis, maar ik heb daar geen grote wonden aan overgehouden’

Mireille: ‘Karel is meer betrokken bij zijn kleinkinderen dan bij zijn eigen zonen’

**Met jullie problemen met de belastinginspectie wordt in de familie wellicht minder gelachen?**

**Mireille:** “Ik blijf erbij dat we onheus behandeld werden. En dat we dat niet als plezierig hebben ervaren, lijkt me evident. Maar bon, we staan recht in onze schoenen en zullen ons gelijk wel krijgen.”

**Jean-Jacques:** *(blaast)* “Laten we zeggen dat de momenten waarop het telkens opgeroemd wordt, sommigen goed uitkomt.”

**Hebben jij en Karel Jean-Jacques gestimuleerd om in de politiek te gaan?**

**Mireille:** “Helemaal niet. Politiek is hem wel met de paplepel meegegeven. Thuis werd er veel over politiek gesproken en werd er gediscussieerd over maatschappelijke thema's, maar we hebben hem zeker nooit gepusht. Op een zeker moment, ik denk dat hij twintig was, zei hij dat hij wel eens op de provincieraadslid wilde staan. Hij haalde veel stemmen en toen werd dat: ‘Ik zou wel eens op de senaatslijst willen staan’. Toen hij

verkozen werd, schrokken we wel even. Oei, nu is het serieus.” *(lacht)*

**Jean-Jacques:** “Dat had met het LSV te maken, het Liberaal Studentenverbond in Brussel, waar ik bij zat.”

**Mireille:** “Karel en ik zaten daar ook al bij. Zo hebben we elkaar leren kennen.”

**Jean-Jacques:** “Ik heb zelfs een brief teruggevonden. *Geachte heer voorzitter, beste Karel. Graag wil ik me kandidaat stellen voor het bestuur van LSV Brussel. Getekend: Mireille.*” *(lacht)*

### EEN WOLK VAN EEN BABY

**Jean-Jacques, jij bent vorige zomer papa geworden van een zoon, Jack. Hoe valt het vaderschap mee?**

**Jean-Jacques:** “Fantastisch. Jack is een heel gemakkelijke zoon. Hij lacht veel, eet heel flink en na vier weken sliep hij al door. Wij moeten geen enkele nacht opstaan. Om acht uur gaat hij slapen en om zeven uur horen we hem pas terug.”

**Mireille:** “Dat kon van Jean-Jacques niet gezegd worden. Hij was pas vijf jaar toen hij volledig doorsliep. Elke nacht moesten we toch een keer uit bed. Frédéric was een veel gemakkelijker baby.”

**Jean-Jacques:** “Ik ben wel blij dat hij zo gemakkelijk is. Ik ben immers vaak weg - zeker de laatste maanden - en ik denk niet dat je het dan alleen aankunt als je een huilbaby hebt, dan word je gek.”

**Vind je het niet jammer dat je hem zo weinig ziet?**

**Jean-Jacques:** “'s Ochtends geef ik hem zijn eerste fles en ik ga altijd zijn kamer nog eens binnen wanneer ik thuiskom. Na de verkiezingen heb ik meer tijd om samen met Jack en Charlotte *(Jean-Jacques vrouw, red.)* door te brengen en gaan we samen naar zee. Hopelijk eet hij niet te veel zand. *(lacht)* Mijn vader was mijn hele jeugd niet veel thuis, maar ik heb daar geen grote wonden aan overgehouden, hoor.”

**Verwijt Charlotte je niet dat ze er vaak alleen voor staat?**

**Jean-Jacques:** “Ze steunt mij ontzettend hard omdat ze weet dat ik ongelooflijk graag aan politiek doe. Zonder politiek zou ik ongelukkig worden en het lijkt me toch leuker om samen te zijn met iemand die gelukkig is en zijn job graag doet. Bovendien zat ik al in de politiek voor ze me kende. Charlotte is eigenlijk nooit iets anders gewoon geweest. Ze werkt zelf ook fulltime en omdat ik bijna nooit thuis ben, staat ze er vaak alleen voor wat Jack betreft. Maar dat doet ze super!”

**Mireille, hoe vind jij dat Jean-Jacques het doet als papa?**

**Mireille:** “Hij is een nieuwe papa, hé. Zo één die mee luiers ververst. Hij is minder thuis, maar hij kan alles wel. Nochtans heeft hij dat thuis nooit gezien. Karel heeft zich nooit echt met baby's beziggehouden en is nu eigenlijk meer betrokken bij zijn kleinkinderen dan bij Jean-Jacques en Frédéric.”

**Jean-Jacques:** “Ik dacht dat ik nooit een luier zou verversen, maar kijk, ik doe het geregeld. Ik ben graag met Jack bezig. Hij begint nu te brabbelen en er is steeds meer interactie. Dat vind ik het leukste.”

### GEEN TWEDE

**Mireille, jij lijkt me een trotse vrouw. Had je moeite met oma worden?**

**Mireille:** “Ik heb een paar jaar met dat idee worsteld, maar zodra Charlotte vertelde dat ze zwanger was, was ik eigenlijk heel gelukkig. Bij Karel gaat dat zelfs nog verder, hij zegt dat hij zich nu verzoend heeft met de eindigheid van het leven. Etienne Vermeersch zei onlangs in een interview dat je verder leeft zolang er iemand aan je denkt. Dus als Jack later aan ons denkt, zullen we nog wat langer verder leven.”

**Jean-Jacques:** “Ik denk trouwens dat kinderen en kleinkinderen je jong houden.”

**Mireille:** “Mensen zonder kinderen leven en denken in elk geval anders. Ook omdat ze niet altijd rekening moeten houden met een kind. Een kind verandert je hele leven, hé.”

**Word je vaak ingeschakeld als babysit?**

**Mireille:** “Jack gaat alle werkdagen naar de crèche. Ik heb dus geen vaste dag om voor hem te zorgen, dat gaat ook niet als je nog fulltime werkt. Bovendien hebben Karel en ik allebei een drukke agenda, maar als ze het op tijd vragen en het past in onze agenda, mag hij met veel plezier komen. En als hij ziek is, springen we ook in.”

**Mag er al een tweede kleinkindje komen?**

**Mireille:** “Ik denk dat ze daar beter nog even mee wachten. Ze hebben allebei zo'n drukke job en een baby van negen maanden. Daar dan nog eens een boreling bij? Dat is zwaar, hoor.”

**Jean-Jacques:** “Omdat Jack zo'n gemakkelijke baby is, denken we er wel eens aan om snel aan een tweede te beginnen, maar anderszijds hebben we ook schrik... Wat als de tweede een moeilijke baby is? Van veel vrienden hoor ik dat wat kinderen betreft een plus een veel meer is dan twee. Maar we willen ook dat er niet te veel leeftijdsverschil is tussen Jack en zijn broer of zus. We zullen het er na de verkiezingen eens over hebben.”

**Mireille:** “Dat zeiden jullie vorige keer ook en twee weken na de verkiezingen was Charlotte zwanger.” *(lacht)* ★